

2018
UN MÓN DE DONES

GENER

FEBRER

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

MARÇ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

ABRIL

MAIG

JUNY

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

JULIOL

AGOST

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

SETEMBRE

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

OCTUBRE

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

NOVEMBRE

DESEMBRE

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

UN MÓN DE DONES

IMATGES: MONTSE ARGERICH ORÓ
PARAULES: JORDI FERRANDO I ARRUFAT

POBRESA

No cal anar a països llunyans per veure que les condicions de vida de la gent gran estan sota mínims. A Catalunya la situació de pobresa energètica s’ha convertit en una emergència, i gairebé la meitat de les persones més grans de 65 anys afronten privacions materials d’algun tipus, sobretot referides a fer front despeses imprevistes.

Per les dones la situació és encara més crítica: només un 45% de les ancianes cobra una pensió (enfront del 80% dels homes) la qual és, quasi sempre, més baixa.

MÀSCARES

Sovint les dones, incloses les que viuen en les societats occidentals, porten una màscara. Per treballar, per viure, per relacionar-se... La seva sensibilitat, harmonia i fortalesa no s’accepten en les cultures masclistes que no entenen aquestes i altres característiques com una qualitat sinó com una xacra.

Les dones han de fer més i millor que els homes i, sovint, han d’actuar com a homes en un món d’homes que faria molt millor a aprendre de les virtuts femenines, en lloc de negar-les.

EMANCIPACIÓ

En els últims decennis, arreu del món, les dones han aconseguit cada vegada més drets i igualtats. Passejar sense vel, accedir a llocs de treball o poder conduir un vehicle són només l’inici. Però els estudis demostren que encara hi ha discriminació en tots els camps: econòmic, laboral, esportiu, social... Al sistema sanitari català, un 55% dels metges per sota dels 65 anys són dones, però en l’accés als càrrecs jeràrquics la proporció disminueix fins a un 33%. Per contra, al servei d’atenció primària, les proporcions s’inverteixen i les dones ocupen el 60% dels llocs de responsabilitat.

TREBALL

En moltes societats la dona, a més de ser l’encarregada de la llar i els fills, treballa també fora de casa, sovint en condicions molt dures. I en la major part d’aquestes situacions els seus drets laborals són inexistents. Però també en els països occidentals les mares que volen compaginar família i feina no ho tenen fàcil. La igualtat dels salaris, el reconeixement dels mèrits i les facilitats per compaginar la maternitat i la realització personal són encara una assignatura pendent: segons un estudi sobre la qualitat de vida i la igualtat de les dones, Espanya ocupa el 29è lloc de 144.

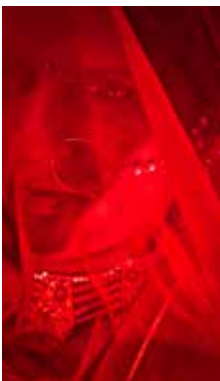
PRESONS

Les dones a l’Índia, com en molts altres indrets del món, no tenen una vida fàcil. La societat masclista les empresona en gàbies de prejudicis, de violència de gènere, de maltractaments i de segregació. Els casaments en són un clar exemple perquè, quan una dona se’n va a viure amb el seu marit, perd el lligam amb la seva família d’origen i també el seu dot, el qual passa als nous parents. Al segle XIX l’esposa en podia disposar en cas de problemes durant el matrimoni, però actualment el dot és una compravenda de béns que implica la submissió de la dona.

VELS

No tots els països de religió musulmana són iguals. El Iemen, Pakistan, Txad o Mali ocupen els últims llocs a la llista dels països amb deficiències de paritat. El Marroc també està a la cua perquè les esmenes introduïdes en la nova constitució del 2011 encara estan lluny de ser una realitat. La lluita contra els sectors més tradicionalistes i radicals de la societat marroquina és difícil, lenta i desgastant. En les grans ciutats els progressos són evidents però en les comunitats més rurals i aïllades les dones encara pateixen l’analfabetisme i els matrimonis forçats, fins i tot amb noies menors d’edat.

DONES

Mares, filles, àvies, nétes, companyes, amigues... sense elles cap de nosaltres no existiria. I no obstant això les societats i les cultures continuen menystenint les dones, continuen negant-les-hi els seus drets, continuen pensant que són dèbils quan en realitat són fortes, les més fortes.

Com deia Angela Davis, “feminisme és la idea revolucionària que les dones som persones” i, fins que aquest concepte no estigui interioritzat en tots els éssers humans, la lluita per la igualtat entre dones i homes ha de ser una de les prioritats del món.

BELLESA

La bellesa, per les dones, sovint és una arma de doble tall, afiladíssim en moltes ocasions. En alguns casos pot obrir portes però el camí on condueixen no sempre és amable, ans al contrari. Assetjament, comentaris i vexacions són només alguns dels estigmes d’una societat masclista que sovint recorre als fets per sentir-se equivocadament superior. Violacions, prostitució i abusos de tota mena són les xacres de massa països teòricament civilitzats. Segons dades oficials, a l’Índia es produeix un crim contra una dona cada tres minuts, i l’any 2011 es van registrar 24.206 violacions.

INDEFENSIÓ

Un dels problemes més greus amb què es troben les dones és la seva indefensió davant la llei. Fins i tot en casos demostrats de violència o maltractament no es condemna l’agressor. Per no parlar del tracte que la societat dispensa a les víctimes, a les quals sovint es considera “provocadores” d’uns fets que, en el millor dels casos, les marcarà per tota la vida.

Al País Basc, el 2017, la víctima d’una suposada violació de grup ha estat tractada, per una part de la societat i alguns mitjans de comunicació, de mentidera, senzillament perquè ha intentat fer una vida normal després de l’incident.

RELIGIÓ

Molts textos sagrats han relegat les dones a un paper de mares abnegades i esposes obedients. En molts països feminitat és encara sinònim de submissió, i les branques més conservadores i radicals de les tres grans religions monoteistes estan tancades a la igualtat. Consideren el patriarcat com un valor inqüestionable i, en nom d’aquestes creences, es perpetua una situació de segregació i marginació envers les dones, les quals sovint han d’escollir entre la seva llibertat personal o el seu respecte a un culte que, malauradament, no les considera.

IGUALTAT

Algunes cultures consideren les dones com el centre de la família, i són elles qui dirigeixen la vida de la comunitat. Les societats Mosuo, Minangkabau, Akan, Bribri, Garo o Nagovisi en són exemples però malauradament les dones encara pateixen abusos: casaments infantils, absència de llibertat i pràctiques tan salvatges com l’ablució femenina. Segons un estudi d’Unicef, més de 200 milions de dones a tot el món han patit aquesta mutilació, de les quals 44 milions són menors de 15 anys. I si no es canvien les coses, el 2030 hi haurà 15 milions de nenes més a la llista.

ESPERANÇA

Laxmi, la deessa índia de la fortuna, entra a les cases nepaleses per dur prosperitat, material i espiritual, a les famílies. I totes les dones i infants encenen espelmes perquè la bellesa de quatre braços no es perdi i pugui trobar el camí... En moltes cultures l’esperança té nom femení, però les dones activistes de tot el món també pateixen, com les víctimes que defensen, violència de gènere. Aquestes heroïnes porten llum arreu on treballen però, només el 2012, a Guatemala, Hondures, Mèxic i El Salvador s’han comptabilitzat 414 agressions a defensores dels drets humans.

DIGNITAT

Per moltes dones de tot el món, viure amb dignitat fins a la vellesa és una utopia, una lluita constant. Moltes entitats i organitzacions intenten revertir la situació però el camí és llarg i difícil, ple d’obstacles absurds que, paradoxalment, es repeteixen cada any, en quasi tots els països i en tots els àmbits de la vida quotidiana. Els estats, els dirigents polítics i tots els estaments de les societats haurien d’implicar-se molt més en una causa que sovint els veu còmplices en lloc de salvadors. Perquè igualtat no vol dir eliminar les diferències, vol dir tenir paritat d’oportunitats respectant les diversitats.